

— Brije trikrat na mesec. —

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Neženskega pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnica se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabušini, St. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Benatti na potu v Beč.

Tukaj imate Istrani Vašega poslanca, ki hiti z mandatom na Dunaj!!

Buri in Engleži v Sežani.

Kaj pa je to, glej! tam v angleškem taboru v Danepolju, Šemarjazemlji, Vaščaniburgu zbirajo se črni oblaki. Nekaj pretresava zemljo, grmi, moj Bog! moj Bog. Glej! bliže in bliže, se prah vali, ropot vozov se čuje, udarci konjskih kopit zvene na ušesa. Gorje! gorje nam Burom: angleška ogromna vojska, se vali proti nam. Iz Vaščaniburga vodita jo silovita generala lord Ostmathenn in Barbronsalibury, iz Šemarjazemlje in Danepolja pa Ukhitschener in Povžvitez.

Boj je pričel. Angleška ogromna vojska napada, peščica Burov se umika, ker ve, da ne more na prostem polju se vzdržati.

Angleška premoč je danes zmagala. Po bitki se angleški generali podajo na zasedeno polje. Tam pregledajo kam bi postavili živino, oddelek je odbran. Glasoviti zemljemerac iz Gorhalersmitske šole in Kremonskega izpita začne meriti in Barbron Salisbury narekuje italijanski, se ve ker mu je šlo bolj kot angleški: vintgui, kvaguranta itd.

Kvadratni prostor je bil odmerjen, postavijo se v kvadratov kot in kazaje z roko začnejo: nam nasproti postavimo konje, na desno govejo živino, na levo prašiče, tukaj kamor stojimo mi pa osle.

Ko so to vse sklenili, začuje se glas baterijskega poveljnika Matijanija:

Strel št. 1. bum... do št. 8.

Seme ognjičar je točno na povelje

streljal na burska taborišča, ali žalibog brez uspešno.

Engležem se je posrečilo ujeti generala Burov z tremi častniki. Zvečer so imeli angleški častniki banket, seboj so pripeljali burske ujetnike. Liter za litrom začel je kapat na mizo, in črni teran potakal se je po angleških grlih v čumnoto; pa kdo bi ga ne pil, kdo bi se ne veselil nad zmago Burov. Prišla je deseta ura, teran začel je delati svoje delo in tako je sedaj — pa daj odnesel od mize kojega generala.

Ko so burski ujetniki videli, da je zadosti, so jo lepo popihali v svoje taborišče.

O polnoči je že vse sladko spalo. Ah ali angleški generali ne morejo spati, strašne sanje jih zvnemirjajo, sanjajo:

»Udri, udri, meč, meč, top št. 1, 2, 3, nič, nič, Ah, glej, v Tabru ogenj, ogenj. Buri napadajo, beži, beži, lordi bežite!«
»Ali kaj? Je li to tema, saj ni še dan, saj sem na postelji, oh te nemarne sanje.«

Ali zamore takošno neumnost sanjati general, si je mislil jeden poveljnikov.

Jutro je jasno, generali vstajajo se zbirajo ter voščijo si dobro jutro. Vsak bi rad nekaj povedal, Lord Barbron Salisbury začne: Danes nisem mogrrrrrel nič spati sem imel grrrrde strrrrašne ssanje. »Jaz tudi — jaz tudi itd. začnejo generali. Med tem priteče boterijski poveljnik z naznanilom: »generali! ponižno naznanjam, da živinski prostor je za tri

tretjine premajhen; goved, konjev, prašičev in oslov je pa ravno toliko kot včera.

Ob deseti uri prikazovali so se že burski prapori pri klavnici in začeli napadati Engleže brez streljanja. Videči to baterijski poveljnik teče k topom in kriči: top št. 1. 2. 3. ogenj! Ali vse brez uspeha. Ognjičar naznani da je včera ves smodnik porabil. Na to zaupije baterijski poveljnik: »Oh izgubljeni smo.«

Zvečer zaplapolal je ogenj na Taboru v znamenje, da je angleška vojna premagana in razpršena, generali da so pa primorani podpisati mirovno pogodbo. Angleška vojna je pa prisilila generale da so reklamirali na Repentabor.

Devet-Botha.

Iskrica.

Če te glava res boli,
Saj imaš jo — le se smeji:
Sladka jagoda visi
Mnogokrat na suhi veji!

Šaljivcem.

Šala nikdar ne škoduje,
Tužnih mislij te varuje,
Vendar dobra mora biti,
Se ne sme iz trte zviti:
Slaba šala — čuden ptič,
Slabši je še kakor nič!

Silvester.

PODLISTEK.

Zakaj je Žid Hilsner umoril dve kršчени dekleti?!

Še na mestu umora.

Na mestu umora so našli kos prtnine s katerim je morilec brisal nož.

Morilec je čakal dekle in ko je šla mimo, vrgel je zajnko okoli vratu, zadrnil in potegnil žrtvo v grmovje. — Ko je privlekel do globine jo je vrgel na tla in z velikem nožem prerezal grlo. —

Šest metrov od tam, so našli okrvavljeno ruto; na severni strani so dobili tri jopice — okrvavljene in razprane. Neki deček je našel 30 metrov od kraja zločina — pod mahom skrito okrvavljeno, debelo smrekovo palico. Palična betica bila je razklana. Ne daleč od tam so dobili lesen štir, kjer je bila palica odrezana. —

Palica je bila odsekana z močnim ostrim nožem; ravno tam so našli tudi pod mahom predpasnik, v nji zaviti kos srajce. —

Mati nesrečne Anežke pregledala je vse te ostanke, ter potrdila, da so je bile nje hčerke; — samo par črnih rokavic, eno belo ruto, in malega rožnega venca iz belih steklenih jagod niso nikjer našli. —

Kaj so našli na truplu?

Veliko soboto ob 5. uri popoldne je komisija napravila obdukcijo na truplu. — Našli so na vratu strašno rano, ki je segala do levega ušesa. — Grlo je bilo prerezano do okostja hrbtnece. Rana je bila čista ostra — prav nič okrvavljena. Okoli vrata se je videla globoko ujedena zareza vsled zadušenja po vrvi. —

Na tilniku je bilo osem ran; vse rane so nastale z udarci s palico ali s kamnom. —

Ako pomislimo da je bila dvajsetletna Anežka Hruževa močno in zdravo dekle, si lahko predstavljamo, kako se je revica branila. No, morilec jo je z udarci omami dokler ni padla v nezavest na tla, — v tem je potegnil iz žepa ostri nož in ji prerezal na judovski način grlo. —

Zdravniki so se prašali, ko so odprli telo in našli prazno srce in žile: Kam je iztekla kri? na zemlji je ni bilo, — le malo — a dekle zdravo imelo ga je svojih 4

Nekaj smešnic.

65-letna beračica morala se je zagovarjati na sodišču radi beračenja.

Sodnik: Zakaj niste ostali v sirotišnici?

Beračica: Eh, gospod cesarski rihter, ker je tukaj tako lepo!

Sodnik: Vi ste bili zaprti radi beračenja že 48 ur.

Beračica: Vejo kej, gospod cesarski sodnik, jest bi bila taku rada šnofala, in zato mi je manjkal denar.

Sodnik: Ker Vam je denar zmanjkal, boste sedaj šnofala 48 ur.

Dečko je videl ženico na trgu pri rudečem mostu, ki je vlekla za seboj voziček poln loncev:

Dečko: Imate tudi lonce z nogami?

Ženica: Da!

Dečko: Zakaj pa jih vlečete potem; saj bi lahko hodili?

Ženica: Neumnež! moji lonci ne hodijo!

Župnik: No, oče Grga, kaj pa vam je?

Grga: Roke ne morem gibati!

Župnik: Kaj vas je zadel mrtvoud?

Grga: No mislim, da moj prijatelj Miha me ne bi zraven udaril!

A: Kaj vam ne delajo skrbi vaši dolgovi?

B: Prosim Vas... saj so vse moje dolgove prevzeli — upniki!

Kmet: Tukaj gospod imam čuka, ki govori!

do 5 litrov. — To je ostalo do danes misterij.

Kedo je bil morilec?

Na velikonočno nedeljo je bila vsa Polna iz sebe; šepetali so si kristjani, kedo zna biti morilec. Sum je padel na nekega juda L. Hilsnerja. —

Hilsner je bil v Polni znan židovski postopač. Stanoval je se svojo materjo in svojim bratom Moricem kateremu so rekli navadno Icig, — v pritličju judovskega poslopja kjer je bila tudi židovska nemška šola. — Sam župan je potrdil, da je Hilsner lenuh, da se klati po gozdu in da so ga že videli ljudje z ženskami v Brežinskih mejah. Priče so spovedale, da Hilsner ki stanuje v hiši št. 11. v Polni je moral dobro poznati Hruževo, posebno ker je bilo hiša Blandine Prhalove, kamor je hodila šivat, samo po enem poslopju ločena od Hilsnerjevega doma. —

Na vse to je stražmešter Josef Klenovec — v sporazumu z mestnim svetovalcem Sedlakom, preiskal Hilsnerjevo hišo, in ga zaslišal. Hilsner je pa trdil,

Gosp.: No, saj ne govori!

Kmet: Boji se samó; no če hočete, da bo govoril, dajte začeti poprej vi, potem misli da je drugi čuk zraven in precej bo tudi on govoril!

Jezična Polonca.

Moja sestra Nežka, k' je pet let starejša od mene, m' je za Miklavža poslala en par prov močnih štumfov, pa tale pisem:

Luba moja sestra!

Preden ti nadalje pišem, te prov lepo pozdravim in ti dam vedit, de per nas ni glih več posebnega novga koker to, de prešičev per nas še nismo klal, k' pravjo

da dne 29. in 30/1899 marca ni bil v Brežinskem gozdu. Ker se je pa njegova izjava križala z ispovedjo raznih prič, gnali so ga 4. aprila v zapor v Polno. —

Na koga pada sum.

Naj prvo je izpovedala Marija Hruževa — mati, — o njeni hčerki, da je Anežka dne 24. marca govorila o nekem judu, kateri jo je vedno opazoval, ko je šla domu; — pravila je, da jo čaka pred hišo kjer je šivala. Da ona ne pozna juda po imenu, samo to ve, da je nek židovski čevljar, ki nič ne dela.

Varuh Anežke neki L. Novak se spominja, da je 4 dni pred umorom, prišlo dekle k njemu in ga prosilo naj pazi na nekega, Juda — kateri jo vedno zasleduje. — On, da ji je rekel: Kakšen mora biti ta jud, da stanuje v mestu, — pa da ga ne pozna. Na to je rekla Anežka, — Pravijo da mu je ime Hilsner Novak vé tudi povedati da je pred 3 — ali 4 tedne, Anežka, ko je šla domu, prišla vsa prestrašena k njemu in se tožila, da hodi Hilsner vedno za njo. —

oče, de je zdej še pregorko, pa še tud' lahko mal poredé. Z materjo so se oče un dan kar skregal, kter prešič bo težji. Oče so djal, de tist, k' je tko čist bel, sam' črne lise ima po vamp', mat' so pa trdil', de ta drug, tist, k' je po vsem žvot' šekast. zdej ti pa imam neč družga povedat, koker de Jernejev Francelj za menoj hod, Če grem v cerkev, je z menoj, če grem prat, per men stoji, po noč pa pride na oken trkat in me budit. Ta prvkrat mu nisem hotla odpret, ker se to ne šika vselej, de b' se neoženjen fant pa neomoženo dekle ponoč' samo pogovarjala, de b' nobenga zraven ne blo, koker nas uče gospod fajmošter na prižnic' in spovednic', k' pa vsejen ni dal gmaha, sem mu pa odprla in m' je pravt' de me ima prav rad, poseben zato, k' sem mal' pikasta po ksiht'. Prav', kadar tolk do svojga kruha pride, de bo šuštarijo lohko na svoje začel, me pa vzame, se bova že živela na kakšno vižo. Men' se seer ne zdi bogve kakor zavber fant, pa koker veš, sej se per kmečkih fanteh ne gleda na tist, če je kdo lep, ampak če zna kakšen antverh.

Mešonova Cila se je že tud omožila, pred vsemi Světi je bla poroka.

Vzela je tistega Jurja, k' je mal' krumpast, pa mal' škilav. Ldje so prec per ofcet rekli, de bo Cilo še greval, ki je Jurja vzela. No zdaj se še nekaj dobro zastopta. On šiva, ona pa para stare škarpe. Sevede ko minejo medeni tedni, je bo pa

Kaj pa je ta Hilsner; ona je pa rekla: »En gerd jud je. Vedno me tako pogleduje, kakor da bi imel kak namen z menoj. — Bojim se ga!« — zato jo je spremil do onkraj Brežinskega gozda.

Da je jud Hilsner poznal Anežko dokazuje mizar Večera, kteri je videl da sta Herman Aufrecht in Hilsner nagovorila Hruževo, a ta je šla mime, onadva sta se smejala. —

Znano je tudi, da je Hilsner 28. marca na večer, dan pred umorom, na trgu Polne se sprehajal z dekletom Jozefo Vitlačilovo in Anico Raismanovo, in ko so ga vprašale, kaj dela njegova ljuba Benešova, je on na to odgovoril, da ima zdaj drugo dekle iz Vežnice. Čevljar Vesel dobri prijatelj Hilsnerjev je izpovedal, da se isti zelo interesira za šiviljo, ki šiva pri Prhalovi. —

Važno je tedaj za ta slučaj, da je Hilsner poznal Hruževo in da jo je zasledoval, če tudi ni hotel tega priznati. — Vedel je kije šiva, kedaj prihaja na delo in kedaj se vrača domu. —

že s korobačem podil okol hiše, tko koker tista pesem prav:

Oh zdaj je pa drugač,
Vzel bom korobač,
Krog hiše jo podil,
Odpustke ž njim delil.

Šimenkova Lojza se je tud že omožila; vzela je tistega Šmonovga Jaketa, ki je že dolg časa za njo hodil, pa k' je Lojza djala, de ga ne mara, če b' bil zlat. No, zdej ni zlat, pa ga je vsejen vzela. Sevede, ona tud neče ostati na stare leta devica.

Šimnova Meta, veš, ja pa dobila enga fantka, k' pa pravjo, da je od svetga duha. Glih tko se je zgodilo z Jakovo Uršo, k' ima pa punčko. Pa glej, to je čudno, de sta obe en teden jih dobile; ldje pravijo, de sta jih na žegnanj' kpile. Gospod fajmošter so na prižnec čez špegle pogledal in z jezno štimo djali: »Kej tacega se še ni nikol v naš far' zgodilo, de b' bla kar dva otroka v enem tednu kar tako. Vi zakonski, pazite se in hitite, de vas ledik ldje ne bojo zad pustili!« Šimnovo Meto je zdej tko sram, de si še ven ne upa, no pa pa sej jo je lohko. Njen fant je zginil koker kafra, pravjo, de je šel noter v Ameriko. Jakova Urša si pa iz vsa ni nič kaj nardila, ampak se še baha s svojo punčko, če je prav tko. Jest pravim, de je to res velik križ, če eden na svet pride, ko ga nobeden ne želi, ampak ko je pre-

Gospa Pavlina Sovčekova je povedala da sta Aufrecht in Hilsner bila večkrat skupaj in da so Polnski židje hodili v Hilsnerjevo hišo predno je šel sum na njega.

Kedaj je bila Anežka umorjena?

Anežka Hruževa se je vračala domu dne 29. marca ob 5^{1/2}, proti večeru v družbi Anice Kocmanove. —

Po šesti uri jo je videl čevljar Horaček, kateri jo je osebno poznal, — ko je šla mimo njegove hiše. — V roki je nesla pletarček, in Horaček je opazil, da se je Anežka sklonila in zavezala stogelj na čevljih. — Ker je ravno rosilo je vrgla jopico čez glavo; vzela pletarček in šla naprej.

Kmalu potem jo je srečala Marija Surova, katera je v Brežinskem gozdu z otroci drva nabrala, ter na poti srečala Anežko in gospo županjo Bomelova iz Vežnic. — Suvora je bila tedaj zadnja oseba — razun morilec; ki je videla Hruževo še živo. Ker Anežke ni bilo oni večer domu, se mora soditi, da je bila ista umorjena med pet in tričetrt in šest in en četrt na mestu, kjer smo že opisali. — (Dalje pride).

pozno, se pa ne da pomagat' na nobeno vižo. K' je enkrat toča pobila, ne pomaga nobeno zvonjenje, ne jok, ne stok, ne taranje, ne kreganje prov nobena reč. Zato se pa jest varjem, de se men' kej tacega ne zgodi koker Šimnov Met' k' more zdej za sebe skrbet. pa še za otroka.

(Dalje sledi.)

Vinu.

Marsiktera pesniška že žila se tebe je spomnila
oj vinčice sladkó.

Saj ti si lek edini
po katerem žalostni spomini
iz glave nam gredó.

Ti imaš le vesele brate,
možakar vsak pozna te,
ki je užil kaj dobrega;
in jaz pa, vinčice presladko,
posvetim ti to pesem kratko
kot znak spoštovanja svojega...

Ti nam preganjaš vse skrbi,
pri tebi žalosti, britkosti ni,
ej vsi se veselimo.
Nebeški duhi v tebi spijo,
darove svoje nam delijo
ko v sebe te dobimo.

Ko žalost me je kdaj morila,
je v tebi tolažila
dobila duša moja.

Ko tebe jezik naš pokuša,
vesela nam je duša, —
oj čudna moč je tvoja.

Zatorej, dokler bo živelo
človeštvo tebi hvalo bode pelo,
oj vince sladko, blago.
Oj bolj bi še se veselili
še več bi tebe pili,
če bi tako ne bilo — dragó.

Ivan Ivanovič.

Stanko: Veruješ, Jaka, v življenje po smrti?

Jaka: Seveda verujem!

Stanko: No potem ti lahko na drugem svetu povrnem tistih 6 kron, ki sem ti jih dolžan!

Žena: Že zopet si pijan! Glej samo, kako hodiš!

Mož: Molči, baba, to je samo — volilno gibanje!

Podučeval sem....

„Iščem jurista, bi podučeval v grškem in latinskem jeziku. Ponudbe pod: „Moč na upravnistvo lista.“

Ta oglas sem čital v nekem dunajskem listu. In oglasil sem se. Nekoliko dni pozneje sem dobil vabilo, naj se pri dem predstaviti v ulico L..... št. 4. I. nadst.

Šel sem. Prišedši tja vsprejela me je mlada stasita vdovica K..... kaj prijazno, vprašala me je kje sem gimnazijo študiral koliko let sem na univerzi.... in druge take malenkostne stvari.

Čudno mi je je pa vendar le bilo, da me ni vprašala prav nič ni za grški ni za latinski. Nazadnje sem se pa vender sam toliko osokolil, da sem vprašal koga bom — poučeval...

Mene — odgovorila je nežna mlada vdovica in me pri tej priliki tako ljubeznivo pogledala, da se je vsa moja latinska in grška učenost razplinila v tem pogledu...

In pogledal sem svojo »učenko« in razumela sva se....

Tako zapeljujejo taki oglasi mlade, nedolžne ljudi.....

„Povž“

Moderni poetični kozli.

izdekadentiral: „Povž“

X.

Zadnjo kapljico iz šampanjske flaše natočil sem ljubici v čašo;
Nezadovoljna je bila
s šampanjsko čašo,
nezadovoljna je bila
z ljubeznijo našo —
ker nisem natočil jej iz polne flaše.

Zakaj bi jaz pila...
zadnjo se kapljico
zadovoljila,
ko drugim iz polne flaše nalivaš,
ko drugim iz polne čaše napivaš....

Ljubeznijo ko jih napajaš,
dušo njihovo naslajaš...
telesom njihovim ugajaš
Zakaj bi jaz pila...
zadnjo se kapljico
zadovoljila.....

XI.

Noč.... vlažnost....

alkohol.... okostje....

giba se neka črepinja

Iz daljnega kota

teške, čudne,

nevezane besede

tekó po papirju;

to je ta — pesem!!

Politična gramatika

„Povž.“

Jaz molim v cerkvi po slov. oče naš, mene sliši italjanski župnik in pokaže meni vrata, eventualno da vreči mene po mežnarju iz cerkve, mi protestiramo ali nas noče slišati nikde niti nam noče nikdo dati zadosčenja, zato naj nas pišejo v uho...

Kako sklanja ital. kandidat besedo:

»vollec«?

1. p. Moj dober prijatelj je sedaj — **volilec**
2. p. Na svetu ni večega tepca od — **volilca**
3. p. Dobro bi bilo, če bi jaz dal stotak — **volilcu**
4. p. event. treba tudi poljubiti — **volilca**
5. p. ker moja kandidatura se suče o — **volilcu**
6. p. zato treba tudi piti z — **volilcem.**

Jaz liberalce agitiram

Ti klerikalec agitiraš

On Taljan agitira

Mi liberalci smo propali

Vi klerikaleci ste propali

Oni Taljani so — zmagali

Ednina: **Tepec.**

Množina: **Volilci.**

Tvorna oblik (activum): **Vladam.**

Trpna oblika (passivum): **Plačujem** davke.

Vladati se spreaga v vseh oblikah po — § 14.

Zoper zdrav razum.....!

Pred nekoliko sto leti sklicale so duše državnikov sejo. Predsedatelj v tej seji je bil Solon; ta je po prilici tako le govoril: Gospoda, danes je mene zapala čast, da spregovorim tudi jaz nekoliko besedi o politiki. V politiki razlikujemo več vrst, med katerimi so najbolj znamenje: **politika v šoli, politika v cerkvi in politika v vladanju.** Poslednja se dela zopet v politiko po zdravem razumu ali pa tako imenovani ruski sistem, in pa v politiko zoper zdrav razum ali pa avstrijski sistem. Jaz sem na vsak način za prvo. Politiko zoper zdrav razum ne morem hvaliti...

Tedaj se je pa vzdignila duša g. Gulowskega in prosila za besedo; med

drugim je rekla to-le: Gospoda jaz sem za avstrijski sistem t. j. za politiko zoper zdrav razum! Gosp. predgovornik Solon nima prav, da trdi, da taka politika ni zdrava, ker v prvo, moram omeniti, da Solon ni Avstrijanec, torej ne pozna naših razmer in v drugo, mora biti ta sistem izvrsten, ker posebno pripoznava duša mojega rojaka Bismarka. Radi tega ne dopuščam, da bi se gosp. Solon zaletaval v stvari, katerih ne razume....

»Tako je! — je rekla **zadovoljno** duša Bismarkova, in Solon se je takoj zahvalil na časti!!!

In tako je v Avstriji obveljala **politika — zoper zdrav razum!!**

— ž.

V zadnji »Zgodnji Danici« od 30. novembra 1900. leta na strani 384. pod »Prošnjo« čitamo:

»V molitev se priporočata dve učiteljski kandidatini za zrelostni izpit. Pošteni ste in verski; zato boste v hvaležnosti potem po možnosti mogli razširjati tudi češčenje Marijno in sv. Jožefa.

V Marlboru

P. S. Tudi mi jih priporočamo!

Na svetu smo.

Po polji je hodil

Udovec vesel

Zavitko je smodil,

In zraven si pel:

»Tri krate tri leta

Oženjen sem bil,

Pelinjega cveta

Sem preveč vžil.

O vražja vsteklica,

Sam Bog te je vzel,

Najhujšega lica

Me on je otel.

Če sodčeva roka

Te v pekel podi,

Sam skratelj te spoka,

Od svojih peči.

Po peklu, po nebi

Kjer hočeš, skakljaj

Ne pridem več k tebi,

Ni v pekel, ni v raj.

Nič več me ne vname,

Ženskadi ves svet.

Naj zlodej me vzame,

Če snubil bom spet!*

Tako je v livadi

Jesenas on pel,

A druge spomladi

Spet — babo je vzel!

— ž.

DOPISI.

Iz Škednja. Ti brivski guncvet pridi le v Ščedno, pa zastonj boš točil krokodiske solze. Izginil je, ni ga več med nami. Tebi je pustil eno veliko klobaso, rad Te je imel, ker si ga večkrat počastil. Predno je šel od nas je zvil vrat gosp. praseu. V sredo je zapustil Ščedno v največjem žalovanju domačinov. Se svojim »remarjem« se je obesil na telefon in glej: drin — drin — drin, že je bil na Vipaskem.

Velika za našo vas, kaj misliš mi bi ga zvolili za kapodistreto tako obrisan je bil. On je svetovni purganist, patentiran pevovodja komponist uličnih imen. Ko bi ga ti čul lomiti »taste« harmonija bi te prijel krč za nus posebno igra dobro **fiks** dur in **aks** mol. Neko pesem »pod stolom« je vedno štrkal. Bil je dosti boljši kakor gosp. šnopsar Gnezdo. Še niti v pev. društvo ni hotel priti, ker ni hotel zgubiti časti kod pevovodja. Kakor se je sam pohvalil bil je visoko zmožnejši kakor društveni vodja.

»Vijervaj »Bimbič« muj« da buen jaz poskrbo da bomo postavili na sred vasi monumento; pošlji mi Tvojo sliko kjer bom dal naredit iz voska en tvoj kip. Ne bode žalosten in sponse v sanjah ko kšen bot na našo vas.*

Brivec naš, kuaramač capovila je vancirauv za nad oberkapozvilami. Ha, hi, deb ti znau sue ga na majestrate usijekenle v ona večir in poslale v rekou. Njegova debeluha mu je v čast ocvrila sūpe in ocvirēe, Prav dejo! Boh ne plača vsako soboto. Čast titamo! Živio **Maještrato.**

Pozdravljeni bodi

Bimbo Ti slavni

Le srečno hodi

V kraj starodavni.

Luka pijet.

Telepisi

(po privatnem »Brivčevim« čučežni.)

Rojan 10/12. Gosp. župnik Jurizza je dobil 1 leto dopusta, ker pojde na dunajsko univerzo študirat staroslovenščine. Za odhodnico mu napravi »Zarja« podokaico.

Rojan. 10/12. Kakor smo zvedeli, je naročil magistrat 100000 plakatov se sliko gosp. župnika Jurizza, ktere da pilepiti po Dunaju, da bodo vsi Dunajčanje gosp. žup. poznali in pozdravljali.

Skedenj. 10/12. Tu vre. Kavalier se je splašil.

Trst. 10/12. Včeraj je sanjal on, Raskovich, da je daroval za »Narodni dom« 1000 frankov. Posledica tega je danes od same jeze zbolel.

Trst. 10/12. »Piccolo« agitira za proslavo Prešernove stoletnice.

Trst. 10/12. Slovenci se pritožujejo, da ni bilo uže dolgo nikakega koncerta v dobrodelne namene.

Dunaj. 10/12. Gregorčič, Tuma, Rutar Kristan, Rybař, Tavčar in drugi so naročili v hotelu »Imperial« sobe za časa trajanja drž. zbora, in se prenotirali na lože v svetovno znanem amerikanskem cirkusu: Barnum & Bailey.

Tajni „sinedrium“ v podstrešju stare sinagoge v Trstu.

Navzoči: Teodoro Mayer, veliki rabin, madjarske krvi. Venezian Effendi, zvonar velik. Orienta. Buttignoni, kanonik tržaške bazilike, bodoči škof — in partibus infidelimus. Mioni, segretarius generalis. Jurizza, nežupnik iz Rojana. Mežnarji, hlapci, iredentarji kamore, kastanje roste, petorali in drugi dostojanstveniki.

„Sinedrium“ se odpre.

Teodoro v kajfeževi obleki sedi na črnem stolu; na mizi leži odprti »talmud« in salomov cirkel.

Drugi prisedniki pridejo v »zbornico« z lučjo v roki ter se vsedejo na črno pregrnjene stole.

Teodoro vzame besedo: Rus-magna — po domače Rimanje vabi vse tržaške Slovence — med unijate, — med staroverce. Sodniki judovskega — in poudenega ljudstva poslušajte: Razkol-šizma se je zvršil pred vrati Trsta. Pomislite italijanski papež je to dovolil, dovolila je avstrijska vlada, brez da bi prašala za svet — moj governo — na lesnem trgu. To Rimanjsko pederznost je treba kaznovati, — mi se moramo maščevati, dokler je še čas. Jaz kot veliki rabin protestiram, da bi se dalo dovoljenje tudi našim Slovencem v Trstu. Brez našega dovoljenja ne sme nihče v Rimanje — in iz Rimanj nihče

v Trst. Le daleč od nas — unijatska kuga — Gorje nam, gorje vam! Kaj meniš ti Effendi?!

Effendi: Tedaj je res, ni fabula, da se Slovenci brez mojega dovoljenja — odpovedujejo latinskemu jeziku. Jaz, ki imam v konzistorju svoj častni sedež — jaz, ki imam tam večino na svoji strani: — jaz nisem o tem nič vedel. Kako se je moglo to zvršiti pred našim nosom! Kaj dela naša tajna policija? Kaj spijo naši lampareti. O latinorum, latinorum. Slovenci te ne marajo več. To zna imeti za nas hujše posledice, kakor kitajska vojna. Kaj poreče Italija, kaj Dante, kaj naša že tako razmesarjena kamora. Hanibal ante portas! Gospod predsednik potolažite nas, jaz sem že zgubil bušolo. — Oh, povero melon di S. Giusto!

Teodoro: Vaše tožbe so opravičene e pur imamo — obširno agencijo — špijone in ogleduhe na vseh voglih, polovica — bab iz Rene je v naši službi. Tukaj nam zamore še edini gospod minister kul-ta in pro-svete pomagati.

Mojzes: Veliko sem jih preživel, mnogo nakuril posebno okoličanskim učiteljem, a tega ne bi verjel. Treba bi bilo vedeti, kedo je imel »taco« v tej zadevi!

Slovenski jezik v cerkvi je najhujšudarrec vzobe italijanskim duhovnikom v Trstu, kateri so stali do zdaj z nami. Don Buttignoni nam bo znal povedati, kaj mislijo njegovi bratje v Mojzesu.

Buttignoni: Cari amiei, spettabile presidenza giudaica. Gospod rabin dobro vé, da smo si prijatelji, da smo storiili vedno, kar je bilo nam mogoče — per l'incremento del giudaismo, da se ohrani vera starih patrijarhov v Trstu. Da se ne umikamo, ve najbolje naš gospod Effendi; vedno smo bili in bomo pripravljeni dajati klofute Slovincem in njih jeziku v naših cerkvah.

A pri vsem tem ne bi bil, da jo bodo krenili na pot, ki pelje v slovansko liturgijo. Ako mislijo naši bratje Slovenci v Trstu, okolici in Istri — trumoma zbežati iz našega hleva, — potem nas toka še polovico cerkvi zapreti. — Ponavljam, če zbolijo vsi tržaški Slovenci na tej bolezni, bosta žalovala oba Antona.

Zato proponiram! naj bi — judovsko slavni — sinedrisum — sprejel predlog: Vsi Tržačani in okoličani — slovanskega jezika, se povabijo na velik shod k sv. Ivanu ali v Rojan in tam naj se jim na srce govori: Ljubi Slovenci, per l'amordi dio — ne stojte nam delati teh škandalov: Vse Vam damo, petje, organište, še celo »fantum

ergo« Vam dovolimo peti — o veliki noči — samo, da ostanete v našem hlevu.

To je moj predlog, prosim naj se ga stavi na glasovanje. —

Theodoro postavi predlog na glasovanje in glejte »enoglasno je bil sprejet« kakor Kopačeva kandidatura na kranjskih shodih. Zadnji ustane Jurica, ne tisti ki je župnik v Rojanu, ampak nek drugi, ki je študiral latinske šole v Rimu. —

Slavne salamonske modrosti židovskega sinedrija — moj pozdrav in tolažilo. —

Tukaj sem poslušal »lamentanje« raznih gospodov — Vsi so sovražniki slovenskega jezika, pesebno pa slovenske liturgije v cerkvi. —

Ali pomislite gospoda, — kaj je duhovnik v unijatski cerkvi. — Ta je še-le pravi človek — mož, ker se sme oženiti in se svojo družico v farovžu mirno živeti. Mi pa »rimski« — smo res večni fantje, ali človek se tudi tega enkrat naveliča. Zato — pozdravljen mi bodi novi razkol v Slovincih — srečna mi bodi uniatka cerkev; tudi jaz želim k tebi pristopiti —; staro-slovenski se naučim, drugo pa že tako znam. —

Jaz sem tedaj sicer glasoval za »predlog« ali le v zmislu, da tudi nam bodi prosto vstopiti v unijatski hlev. — Torej živijo! Rimanjei!

Ko so gospodje, disertacijo slavnega Jurizzo slišali so zbledeli, — pobrali kape, — ugasnili luči, ter v velikem kriku beželi iz »sinedria« kriče: Traditore, traditore. Gorje nam, gorje nam!

Jeremija unijat.
št. 40001.

Prijatelj, ako želiš kupiti
„BRIVCA“,
dobiš ga vsaki deseti dan v tobakarnah:

V Trstu prodaja:

LOVRENČIČ, nasproti kavarne Fabris
KERSTEN, pri Kjozi.
PIPAN, Ponte della Fabbra.
TOBAKARNA nasproti restavracije Rossetti.
„ na Corsia Stadion blizu Leitenburga
„ Molin grande pri urodu mestn. vrat
„ Via Nuova in Molin piccolo.
„ ulica Barriera vecchia v hiši ka
varne Harmonia.
TOBAKARNA Grego na voglu via del Bosco.
„ v ulici Sette Fontane.
„ ulica Erta pri sv. Jakubu.
„ nasproti policije.
„ v ulici S. Marko.
„ pred cerkvi Sv. Antona starega.
„ tik muzeja Revoltella.
„ Afrič v hiši Economa Campo
Marzo.

Kdor išče, ali ima za oddati
stanovanja, magazine, hiše, dvorce
(viline) vrte itd.
naj se potruži do

Taler-ja

ulica Chiozza šte. 8.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Prva slov. zaloga pohištva

iz odlikovanih in svetovnoznanih to-
varn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoj-a

se nahaja

v Trstu, Via Piazza vecchia
(Rosario) št. 1.

(na desni strani cerkve sv. Petra).

Konkurenca nemogoča, ker je blago
iz prve roke.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MARTIN MARC

priporoča našim domačinom svojo
gostilno

Pri stari perici

„ALL' ANTICA LAVANDAIA“

v ulici Industria št. 39.

➡ pri sv. Jakobu. ➡

Toči dobro istrsko po 40 nov.
dalmatinsko » 36 »
belo vipavsko » 40 »

Za družine ne manj od 5 lit. 4
nov. manj.

Dobi se vedno gorka in mrzla
kuhinja, priskrbljena z dobri jedili.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloکو
priporoča fini brinjevec liter 2 K
40 st., borovničovec liter 2 K 80 st.
Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio štv. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste.
Kakor si vsak naroči v popolno zado-
voljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in
drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičić, krojač.

K r ĉ m a

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo go-
stilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s prist-
nim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim
in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno
mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

GOSTILNA

„Bon passo.“

Giuliani št. 26. (blizu slov šole.)

➡ Ima nove lepe prostore ➡

V nji točijo belega vipavca, črnega
istrana in dalmatinca, pivo v bo-
tiljkah. Vino kapital. — Kuhinja je
priskrbljena z jedačo mrzlo in gorko
— Postrežba točna. — Za gostilno
je igra na krogle.

Za obilni obisk se priporoča,

Jože Bitežnik.

krčmar.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni port-
landski cement in hidravlično
apno (Romano) prve vrste, dobi ga
vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša
na Proseku.

➡ Cene ugodne. ➡

Gostilna

pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro na-
rodno gostilno vsakemu Slovencu ki
obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna po-
strežba o poludne in na večer. — Vozniki
imajo na razpolago hleve za konje. — Po-
potniki dobe vsak čas čisto in ceno pre-
nočišče. —

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaella Italia

TRST - Via Maleanton št. 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in
sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal
in železnih blagajn, po cenah, da se ni
bati konkurence.

Zaloga in tovarna

➡ pohištva vsake vrste ➡

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in
slikah. Ilustriran cenik gratis in franko
vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali žele-
znico brez da bi se za to kaj zaračunao.

„Ljubljanska kreditna banka“

v

LJUBLJANI

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih
papirjev, zastavnih pisem,
srečk, novcev, valut itd.
za najkulantnejših
pogojev.

Posojila

na vrednostne papirje
proti nizkim obrestim.

Zavarovanje

proti kurzni izgubi.

Promese

k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog
na vložne knjižice, na te-
koči račun in na gira-
conto s 4 1/2% obrestova-
njem od dne vloge do dne
vzdiga.

Eskompt menjlo
najkulantneje.

Borzna naročila.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavarovali, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priv. *Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** založ. kapitala. *Asikuracije so znašale:*
Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obliži moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od **28 nvč.**, do **72 nvč.**
Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.
☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

prejema hranilne ulege in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	38.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. **3.212.095.10**

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 4krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
Priporoča se udani

Jakob Perharc,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR

TRST

Ulica Ponte rosso štv. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria.

☛ Svetovne marke. ☛

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovansko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Lastnik in urednik. **Miloš Kamuščič**, odgov. urednik **Ante Švara**,

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu